

NADALA

Ja pots xiular, Infant, aquesta Nit:
l'ase no vol beure!
I l'ase sóc jo,
i aquest, i aquell, i tants i tants d'altres!
Ja pots xiular, Infant.
I anunciar-nos, com diuen les Escriptures,
una gran joia, i desitjar pau a la terra
als homes de bona voluntat.
Nosaltres no som aquells pastors
que vivien al ras, i de nit vetllaven.
Nosaltres vivim molt més ben instal·lats
dins d'aquesta magnífica societat de consum
que hem sabut crear amb murrieria.
Ha plogut molt des d'aleshores.
I ens ha vagat de llegir i d'entendre l'Evangelí
— el de Sant Lluç i els altres —,
i, pots ben creure-ho, no ens engresca gaire.
No volem ésser pobres en l'esperit,
ni de cap altra mena,
ni humils, ni compassius, ni ploraners,
ni nets de cor, ni pacificadors,
ni tenir fam i set de justícia,
ni molt menys ésser perseguits per causa d'ella.
Nosaltres volem viure i dormir tranquils.
Sense paràboles ni sermons
que ens acoquinin i ens sacsegin les entranyes.
Per tant, Infant, aquesta Nit,
ja pots fortament xiular:
l'asse, tossut i esquerp, no vol veure!...

R. Munné i Coll